

BŐSI HÍRMONDÓ

Bős Nagyközség Önkormányzatának lapja – Periodikum samosprávy obce Gabčíkovo
2009. július – júl 2009 VIII. évfolyam/ročník

Nyolcmillió a tűzoltóknak

Szép ajándékot kapott a fennállásának 120. évfordulóját ünneplő bői tűzoltószervezet. A helyi önkormányzat sikeres pályázatának köszönhetően uniós alapokból nyolcmillió koronának megfelelő összeget (265 551 euró) nyertek a helyi szertár bővítésére és korszerűsítésére.

A jó hírt Fenes Iván polgármester jelentette be a képviselő-testület ülésén. Aki érdeklődésünkre elmondta: – Jelentősnek tartom ezt az eredményt, elsősorban azért, mert a jelenlegi tűzoltószertárra már ráfér a korszerűsítés. Ennél is lényegesebbnek tartom, hogy a gazdag múltjához méltóan tevékenykedő bajtársi közösség számára korunk elvárásainak megfelelő körülményeket teremtsünk. Hivatalosan is értesítettük bennünket, hogy pályázatunk sikeres volt, a nyolcmillióhoz, ötszázaléknyi önrészt kell hozzáadnunk, amit természetesen vállalunk. Most következik a nyilvános közbeszerzési eljárás, amelynek az eredményét majd az építési- és régiófejlesztési minisztérium hagyja jóvá. Terveink szerint a munkálatok jövőre, kora tavasszal kezdődnek. A felújítás abból áll majd, hogy a tetőt leszedik, megemelik az alsó szintet, hogy a korszerűbb és magasabb járművek beférjenek. Lesznek természetesen pihenő, különböző raktár és több

Ideje felújítani

Undesser Tímea felvétele

más helyiség, a vonatkozó szigorú előírásoknak megfelelően. A tetőtér alatti részen pedig közösségi helyiséget alakítunk ki, ahol továbbképzéseket, valamint különböző társas rendezvényeket tarthatnak – tájékoztatott a polgármester. További kérdéseinkre elmondta, hogy jövőre

minél hamarabb szeretnék kezdeni a munkát. – Szeretnénk, ha az átépítéssel és a korszerűsítéssel a jövő évi Szent Flórián napi ünnepségre végeznénk. Rajtunk semmi sem múlik, majd-nem minden attól függ, hogy milyen lesz a legközelebbi tél és mikorra tavaszodik ki

jövőre. A szertár a Fő utcán van, s ha felújítjuk, akkor a környék és nagyközségünk is szebb lesz, tűzoltóink pedig eredményes munkájukhoz méltó otthont kapnak, ami járási elnökként is a szívügyem – tette hozzá Fenes Iván.

Sz. J.

Ajándék Székelyföld szívébe

A bői önkormányzat és a tűzoltószervezet értékes ajándékkal szeretne kedveskedni a csíkszentmihályiaknak.

– A csíksomlyói búcsú előtt és utána sokat beszélgettünk Kósa Péter ottani polgármesterrel, aki

elmondta, hogy szeretnék ők is megalakítani a tűzoltószervezetüket. Abban a régióban nincs hagyománya ennek az önkéntes tevékenységnek, eszközeik sincsenek. Ezért idehaza úgy döntöttünk, hogy vásárolunk egy használt, de működőképes Aviat,

amelyet a járási szervezetünk segítségével felszerelünk szívónyomó pumpával, tömlőkkel és más eszközökkel is szeretnénk felszerelni. Úgy tervezzük, hogy ősszel testvértelepülésünk nevadójának búcsúján adjuk át székelyföldi testvértelépülés képvi-

selőinek, ezen kívül pedig majd szakmai segítséget is nyújtunk nekik a szervezéshez, továbbá a tűzoltás elméleti és gyakorlati tudnivalóinak elsajátításához – tájékoztatott Fenes Iván.

Sz. J.

Bósiak Csíksomlyón és a Duna Televízióban

Százezrek a világ minden tájáról

Archív felvétel

Idén mintegy harminc helyi polgár személygépkocsikkal indult el nagyközségünkől a magyar római katolikusok legnagyobb vallási és nemzeti ünnepére, amelynek különleges varázsa van. Fenes Iván polgármester immár tizenegyedszer kelt útra, miként mások sem először jártak a Székelyföld szívében levő Kegyhelyen.

Legtöbben közülük testvértelepülésünkön, Csíkszentmihályon szálltak meg, ahonnan Eke József, Csörgő Árpád doktor és több bósi a helybeliekkel együtt gyalog tette meg a Nyereghez vezető, csaknem húszkilométeres utat, méghozzá majdnem végig szakadó esőben. A felemelő pillanatok, a szavakkal alig jellemezhető lelki értékek azonban minden megpróbáltatásért bőven kárpótlták mindannyiukat.

A helyszínre érve boldogan csatlakoztak a Kárpát-medencéből, a Moldvából érkezett csángómagyarok, valamint Európa és a világ más államaiból érkezett zarándokok tengeréhez. Jakubinyi György gyulafehérvári érsek köszöntőjében elmondta: egyházmegyéje az idén ünnepi alapításának ezredik évfordulóját. Kifejtette: a jubileumi év „Krisztussal ezer esztendőn át” jelmondata, a magyar ferences rend fennállásának 800. évfordulója, s az a tény, hogy a ferencesek immár 700 éve őrzik a csíksomlyói kegy-

helyet, az egybegyűlteket önvizsgálatra készíti. A szentmisét Bábel Balázs kalocsa-kecskeméti érsek-metropolita mutatta be. A katolikus főpapot azért hívta meg a gyulafehérvári egyházmegye ünnepi szónoknak, mert az erdélyi püspökség hívei Szent Istvántól a román konföderációig, több mint 900 éven át, a kalocsai érsekséghez tartoztak.

Bábel Balázs érsek szentbeszédében rámutatott: a Mária-imádat a világ bármely tájáról érkezett magyarokat és más nemzetekhez tartozókat is összeköti. Bűnbánatra szólította fel azokat, akik „2004 december 5-én a nemzet összetartozása ellen szavaztak vagy közömbösek maradtak”. Az érsek a történelem tanulságaiból kiindulva a jelen és a jövő kihívásait elemezte. Abból indult ki, hogy a magyarságot az elmúlt ezer évben számtalanszor fenyegette a megsemmisülés veszélye, mégis megmaradt. Ma is válságban van a világ, és benne a magyar nemzet is megpróbáltatásban él. A magyarországi élet gondjai és bajai kivetülnek a világ összes magyarjára, de a magyarság, minden megosztó szándék ellenére, egyetlen nemzetet alkot – hangoztatta.

A katolikus főpap szerint manapság sokan csak a gazdasági gondokat észlelik, a mélyebbre tekintők viszont az erkölcsi válságot is látják. Ez utóbbinak oka, hogy az újkori ember elveszítette Istenhitét, erkölcsi érzékét, korrumpálódott

minden, az emberiség értékvesztésébe jutott, amelynek körülményei között a pénz az egyedüli mérce. A pénzimádatból pedig a legnehezebb kigyógyulni – hangsúlyozta a főpap, aki bírálta a társadalmi igazságtalanságot is. Úgy vélte: az áldozatos munkakörökben dolgozó emberek – tanítók, ápolók vagy pláza dolgozók – egy hónap alatt nem szereznek annyi jövedelmet, mint a világ gazdagjai egy óra alatt, akik jókor vannak jó helyen.

Bábel Balázs érsek éles szavakkal ostromozta a családok támogatásának visszaszorulását és a szexuális másság iránti toleranciát. Szerinte jelenleg „az emberiség összejtét, a családok rombolják, minden más együttélést fel akarnak emelni a családnak a rangjára”, miközben „a családok támogatása csökken”, helyzetük egyre nehezedik, „növekszik az abortuszok száma”, a „maradék ifjúságot megrontják” és „még a prostituáltak is kapnak újabb állami támogatást”.

– Mindenhova beszivárog az új kór, a „gender program”, hogy mindenki döntse el szabadon, hogy férfi-e vagy nő, homoszexuális, transzszexuális, transzvesztita vagy heteroszexuális. Mindegy, döntse el szabadon. Aztán, ha ez sem elég, először az enyhe kábítószerket ajánljuk nekik, aztán a nehezebbeket, hiszen ez jövedelmet hozhat az államnak. Eddig mindig azért tud-

tunk felemelkedni, mert többen születtek, mint meghaltak. Mára megfordult ez a rend. Föl kell ébrednünk, mert a családokat, fiataljainkat tudatosan rontják meg, kihaló nemzet leszünk, s majd „más hon áll a négy folyó partjára, más szót, máskeblű nép” – mondta homíliájában.

Megoldásképpen, a jövőre nézve az érsek a társadalmi és a keresztény szolidaritást, az összefogást, egymás megsegítését, a felebaráti szeretetet ajánlotta. – Legyen gondunk a szociálisan rászorulókra, ezekből a parancsokból fejlődött ki az irgalmasság testi és lelki cselekedete, amely Európát kereszténnyé tette. Ha ezek megvalósítására törekszünk, nemzetünk megmaradhat, újjászülethet – mutatott rá szentbeszédében. A végén azonban szentpápai, a magyar és székely himnusz eléneklésével ért véget.

Akik nem jutottak el az idén Csíksomlyóra, azok a Duna Televízió élő adásának köszönhetően lélekben és látványban ugyancsak részesei lehettek a pünkösdszombati áhítatnak. A kamerák többször mutatták a bósiakat is, akik idén is felemelő érzésekkel, lelkekben tovább gazdagodva tértek haza a hosszú és ezúttal is emlékeztető útról. S azzal az elhatározással, hogy ha lehetséges, akkor jövőre és azután is ott lesznek a pünkösdi búcsún.

ssy

Nagyapja is tűzoltó volt, unokái is azok!

Ruganyos léptekkel érkezik, s amikor megkérdem, hány éves, büszkén vágja rá, hogy „május 31-én töltöttem be a hetvenötöt”. Bott András inas korától tűzoltó, aminek így önmagában nincs különösebb hírértéke, hiszen Bősön sokan mondhatják el ugyanezt önmagukról, ezért van százhuszéves hagyománya és tiszteletet parancsoló jelene a lánglovagok helyi szervezetének. Azzal azonban már kevesebben büszkélkedhetnek, amit beszélgetőpartnerem említ: – Gyermkeim és egy híján minden unokám is tűzoltó! De az volt az apám és anyagi nagyapám, Nagy István is! – közli öntudatosan.

Hat évtizede

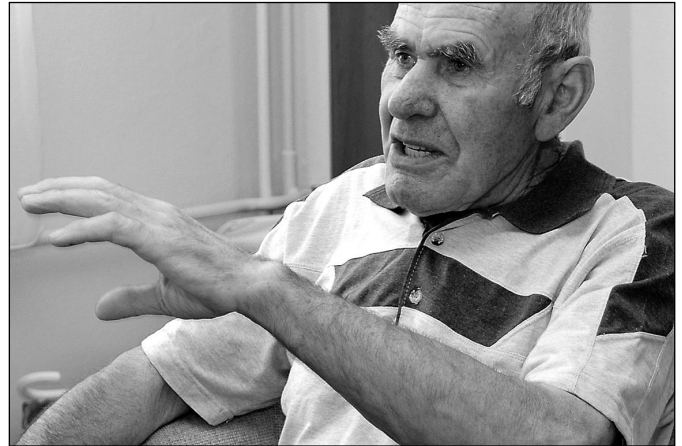
Bandi bácsi csaknem hat évtizeddel ezelőtt a kovácmesterséget tanulta ki helyben, unokabátyjánál, Kun Vazulnál. „Az ülőnek akkor már szólnia kell, amikor kel fel a paraszt, hogy tudja, hol kell a lovát patkolnia!” – mondogatta a mesterem, akinek az édesapja Bősön a múlt század negyvenes éveiben tűzoltó-parancsnok volt. – Először küldöncként találkoztam későbbi bajtársaimmal, akikhez különböző pápirokat vittem aláírásra, máskor meg értesítőket. Aztán én is beléptem. Még hozzá 1949-ben, amikor a helyi szervezet megalakulásának 75. évfordulóját ünnepelte. Emlékszem, hogy a nagyhídnál lovas

fecskendővel tartottunk bemutatót – emlékezik vissza.

Sokfele dolgozott. Az ötvenes évek legelején mesterével beléptek az éppen alakuló földműves-szövetkezetbe, aztán 1954-ben berukolt, Domažlicére. Olyan tényt említ ezután, amiről talán még a történészek sem tudnak: – Két évvel később a dél-szlovákiai magyarokat nem engedték haza, mert attól féltek, hogy részt veszünk a magyarországi forradalomban. Ezért az egyik osztravai bányába vittek valamennyiünket, ahonnan csak 1957 végén tértem haza, de csak rövid ideig, mert rövidesen visszatértem Észak-Morvaországba, ahol 1961-ig dolgoztam. Bősi feleségemmel családot alapítottam, építkeztem, sok pénz kellett ahhoz, már akkor is, még kölcsönt is vettem fel – magyarázza. Volt tehergépkocsi-vezető is az erdészetnél. A hatvanötös kulcsodi gátszakadás után pedig a töltéseket erősítette különleges betoninjekciókkal. Később tehenészként meg karbantartóként is dolgozott a helyi állami gazdaságban. 1994-ben ment nyugdíjba.

Két nagy tűz

– Emlékszik-e nagy tüzekre Bősön? – faggatom tovább. Rövid gondolkodás után válaszol: – Ha nem tévedek, akkor 1949-ben leégett a Csiliz-soron Izmán Mihály háza. Akkor még úgy jeleztek, hogy

A családi hagyomány nem szakad meg

félreverték a három harangot, mi pedig rohantunk a nagy füst irányába. Én húzattam lovon a fecskendőt, aztán visszaügettem a másikért. Aztán hordókat tettem a kocsira, s megtöltöttem vízzel a Csilizből, mert az egyik szivattyú nem szívta, csak nyomta ki a vizet. Mire odaértünk, már majdnem porig égett a kigyuladt épület, de legalább a gróf Sándor házát meg a többi megmentettük, pedig azok is nádfedelesek voltak. Még egy nagy tűzre emlékszem, amikor Nagy Ferencék pajtája gyuladt ki, valamikor a múlt század hatvanas éveiben. Akkor már voltak jó fecskendőink meg valami rozoga járgányt is kaptunk – meséli. Őt gyermeke közül András kamionos,

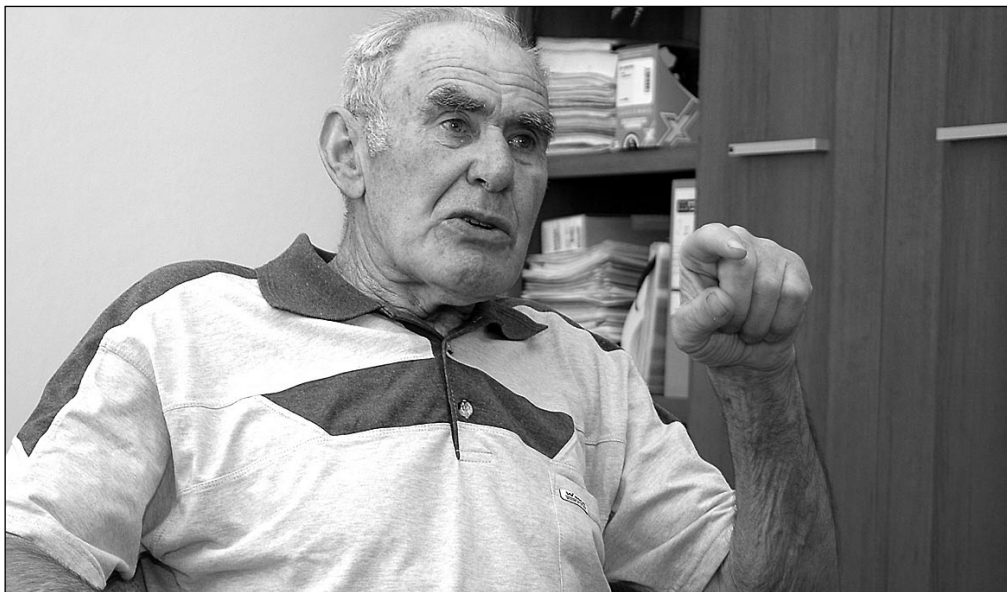
Csaba villanyszerelő, Szabolcs bádogos, Zsuzsa a pozsonyi Duna utcai gimnáziumban érettségizett, Adrienn Somorján végzett szakács szakon. Mindannyian tagjai a tűzoltószervezetnek, miként az öt unokája is. Csak Tamás, a legidősebb unoka a kivétel. Ő inkább a népi táncokat szereti, tagja a helyi együttesnek.

– Jó bajtársi közösség a helyi tűzoltószervezet. Hetente összejárunk, ha kell, akkor értéket, emberéletet mentünk, máskor pedig beszélgetünk, a fiatalabbak gyakorolnak. Nagy öröm számomra is, hogy jövőre korszerűbb és tágasabb lesz a szertárunk – közli elégedetten.

Nem szeret utazni

Nyugdíjasként ritkán utazik, pedig a fia hívja, menjen el vele egyszer Törökországba. – Pestnél meszebb sosem jártam külföldön, s nem is fogok. Inkább büttyölgetek odahaza. Szerszámokat élesítek, mindenféle javításokat végzek, kerítéseket húzunk ki, van még egy ló is a községben, azt is patkolom. Fiaimmal közös műhelyünk van, ahol legutóbb kicsinosítottuk a régi lovas meg a motoros fecskendőket és a LIAZ tűzoltóautót. Büszkén szemléltem, mennyire csillogtak a jubileumi felvonuláson, ahol díszruhában rézcsákóban feszítettem én is. Hát ennél aligha van nagyobb boldogság! Hiszen három Bott-nemzedék képviselői meneteltek a sorban. Gyermekeim és az unokáim követtek, mint egykor én, az édesapámat és az egyik nagyapámat.

Szilvássy József

Jó eljárni hetente a szertárba

Fogas Ferenc felvételei

A jó tájképpel együtt lehet élni

A magát csak természetfestőnek tartó ismert csallóközi képzőművésszel, Csörgő Zsuzsával nemrégiben zárult bőszi, sorrendben immár hatvanadik(!) önálló tárlata után a mesterségével járó minden strapának kitétt dunaszerdahelyi panel-lakásában beszélgetünk. Jó hangulatban, fesztelenül s természetesen tegeződve, hiszen közel fél évszázada a dunaszerdahelyi gimnázium ugyanazon osztályának padjait koptattuk mindketten.

> Igaz-e, hogy az utolsó önálló kiállításod volt ez a mostani?

– Igen, a kerek szám miatt ez is megfordult a fejemben. Hiszen a hatvan, ahogy mondani szokták, még gombócból is sok. Mindenesetre most egy kicsit pihenni akarok, a családomnak élni, az unokáimmal foglalkozni. Meg persze feltöltődni, mert a festészet útján, úgy látszik nem lehet leállni. Már most, a bőszi ünnepségen polgármesteri invitálást kaptam a Felső-Csallóközbe, hiszen Illésházán és a környékbeli kisközségekben még tényleg nem állítottam ki, s magánemberek is felkerestek már a napokban újabb megrendeléseikkel...

> Ugorjunk vissza a kezdetekhez: a családban korán munkára fogott bőszi kislánként hogyan kerültél te a képzőművészet bűvkörébe?

– Gyerekkorom óta rajzolok és festek, kisiskolás koromban a legjobb rajzoló voltam az osztályunkban, a munkáimat mindig kitétték közszemlére a suliban. S én ezt a természet által kapott adottságot igyekszem azóta is maximális mértékben fejleszteni, mindazonáltal sosem gondoltam volna, hogy én valaha is számon tartott festő leszek és a munkáimat kiállításokon fogják bemutatni.

> Autodidakta vagy, az önképzés milyen útjait jártad be?

– Én elsősorban az élet iskoláját járтам ki. A szakmai dolgokkal csak képzőművészeti táborokban szembesültem, ott lestem el, tanultam meg mindazt, amit érdekesnek és fontosnak tartottam a magam számára. A könyvekből, szakirodalomból és a kiállítótermekből persze a festészet modernebb, elvontabb, vagyis kevésbé természetelvű kifejezőmódjaival, a különféle izmusokkal is megismerkedtem, de elég hamar rájöttem, hogy ezt a manapság olyan divatos absztrakt művészetet én nem tudom művelni. Arra, úgy látszik, külön karakter kell. Én a természetbe vagyok szerelmes, gyermekkoromat is a Dunánál és a szántóvető paraszt

A művésznő jubileumi tárlata alkalmából Fenes Iván köszöntötte

édesapámmal a határban töltöttem...

> Az általam is ismert képeid tanúsága szerint nagy-nagy tisztelője vagy különösen a fáknak. Méltatóid nem egy tárlatnyitódón idézték is ezzel kapcsolatban Tóth Árpád megindító verssorait: „Ő, nézd a furcsa, ferde fát, / Mint hajlik a patakon át, / Ő, lehet-e, hogy ne szeresd, / Hogy benne társad ne keresd? / Már ága között az arany napot / Nem tartja, madara elhallgatott, / Virága nincs már, sem gyümölcse, / Ő mégis áll, az alkony bőlse...”

– Igen, azok az én igazi szerelmeim. Egyszerűen megláttam a fában a gyönyörűséget, az öreg fában az egész, hasznosan eltelt életét. Ezért ébresztenek bennem megkülönböztetett tiszteletet.

> Eme erős kötődéseken, vonzalom túl akadtak-e konkrét alkotók, akik a természetfestészet felé terelték törekvéseidet?

– Ilyen vonatkozásban elsősorban magyarországi természetfestőket említhetnék, például a legnagyobb mestert, Csergezőn Pált, aki már meghalt, Murai Róbertet, Balogh Pétert, vagy a győri Valackai Erzsébetet, akivel sokat találkoztam személyesen is.

> A kezdeti időkben amatőr képzőművészekkel abszolvált sok-

sok csoportos kiállítás után mikor jutottál el az első önálló bemutatkozás lehetőségéhez?

– Nyolcvanhét februárjában, mégpedig az ismert csicsói faragó, Nagy Géza jóvoltából, aki az ottani kastélyban rendezett a munkáimból kiállítást. Attól féltem, hogy a kutyát sem fogja érdekelni, az időjárás is pocsék volt, köd, havas eső, ehhez képes annyian voltak a megnyitón, hogy alig fértek el. Talán ez az élmény adta a bátorságot, hogy a továbbiakban aztán évente egy-két alkalommal közönség elé tárjam a képeimet.

> Néhány évvel később aztán egy-fajta mentorod is támadt a művésztárlató dunaszerdahelyi pedagógus, iskolaigazgató Molnár Ilona személyében...

– Ő az, aki kiterjedt ismeretségei és remek szervezőkészsége folytán, hogy úgy mondjam, szélesebb körben is „beindított”. Valójában neki és a kapcsolatainak köszönhetően állíthattam ki aztán Budapesten, Salfőtarjánban, Bécsben, a németországi Kölnben és másutt. Ica nélkül valószínűleg sokkal szűkebb körben és kisebb településekre jutottam volna csak el. Noha én ez utóbbit is módfelett becsülöm, hiszen a kisebb falvak lakói talán azért éreznek spontán vonzalmat a képeim iránt, mert ők eleve természet közelebbi környezetben élnek, mint a városiakok.

> Hova mindenhová jutottak el a képeid az eltelt évtizedekben?

– Európa tizenhárom országába, aztán Kanadába, és még Ausztráliában is van belőlük negyvenkét darab. Oda például kizárólag téli tájképeket vásároltak tőlem a csallóközi elszármazottak, merthogy náluk állandóan meleg van.

> Apropos, képeladás! Tavaly neves csallóközi pályatársad, Szukálek Lajos egy hasonló beszélgetés során elárulta, hogy bár őt tényleg a szürrealisztikus vásznai, vagy ahogy maga fogalmazott, az „agya ment dolgai” tették ismertté, de mint festőt a tájképek tartják el. Meg lehet élni a tájképekből?

– Bár a képzőművészeti alkotások közül talán tényleg a tájkép a legjobban eladható, létezni ugyan lehet belőle, de fényesen megélni nem. Én például a képeladásból származó hasznát állandóan visszaforgatom a festészetbe. Arról már nem is beszélve, hogy közben, amolyan műtermi, alkotói terrénumnak használva, folyamatosan lestrapálom az egész lakást. De nincs más választásom. Dolgoznom kell, mert visszajáró vásárlóim vannak, akik ebbe ráadásul a rokonságukat és az ismerőseiket is bevonják, mondván, hogy nálam szerencsés esetben ötven- vagy hetvenszázalékos áron is hozzájuthatnak egy-egy szép képhez. Én tényleg méltányolom azt, ha valaki mondjuk évfordulós ajándéknak viszi a képeimet. Mert lehet bármilyen gazdag csomaggal kedveskedni valakinek, az előbb-utóbb elfogy. S nem marad emlék. Egy falra kiakasztott tájképpel azonban nagyon sokáig együtt lehet élni.

> S végezetül: úgy tudom, hogy az eddigi munkásságodat az elismerő szakmai visszhangon túl csallóközi főiskolások már szakdolgozatokban és évfolyammunkákban is méltatták, 2002-ben pedig díszpolgárává fogadott téged szülőfalud, Bős nagyközség önkormányzata, olyan ismert személyiségek mellé, mint Habsburg Ottó, illetve a falu utolsó grófi kegyurának egyik ma is élő németországi leszármazottja. Elégedett vagy?

– Nos, e nagyvonalú méltányolás tekintetében feltétlenül. Én a szülőfalumhoz mindig rajongással viszonyultam. Méltányos, már-már szimbolikus áron adtam képeimet a faluvezetésnek, ha valamilyen ajándékozásra kellettek. De őszintén remélem, hogy a díszpolgárságom nem ennek viszonzásáról szól: egyszerűen büszkék rám!

Bereck József

Ünnepeltek a tűzoltók

Május 3-án tartották a községben a Szent Flórián járási-, és a Bösi Önkéntes Tűzoltószervezet megalakulásának 120. évfordulója alkalmából rendezett ünnepséget. Ezen a napon mutatták be a helyi önkéntesek történetét feldolgozó kiadványt is.

Ahogy huszadik éve mindig, idén is már délelőtt elkezdődött az ünnepség. Először Fenes Iván polgármester köszöntötte a hivatalban az egybegyűlt hivatásos és önkéntes tűzlovagokat, valamint testvételepüléseik, Enese és Felsővamos polgármesterét és a többi meghívott vendéget. Tiszteletét tette Csáky Pál, az MKP elnöke, valamint Berényi József és Miklós László parlamenti képviselők is. A tűzoltók védőszentje tiszteletére összereglett tömeg aztán a somorjaiak fúvószenekara kíséretében vonult a Fő utcán a Kálvária dombra. Itt a koszorúzási ceremónia után szentmisén vettek részt a jelenlévők. A délutáni ünnepi programok jobbra már a bösi önkéntesek jubileumi évfordulójáról szólt. Az utcai felvonulás során a tűzoltóság szinte összes gépjárművét bemutatták, kezdve a legrégebbi tűzoltókocsiktól egészen a mai, legmodernebb Mercedes mentőautókig. A lánglovagok egyenruhái is hűen tükrözték az adott korok bevetésre használt

Felvonulás a Fő utcán

A szerző felvételei

öltözeiket. A hatalmas tömeg átvonult az Amade parkba, ahol előbb ünnepi köszöntőket hallhattunk, majd kitüntetések adtak át a példás munkáért, a szolgálatért, valamint előléptették azokat, akik több évtizedes önfeláldozó munkával segítettek a bösi önkéntesek munkáját. Emlékplakettet kapott a község két díszpolgára, Gróf Deym László

Négyen a kitüntetettek közül (balról): Bodó Anton, Bott Csaba, Bott Szabolcs, Csóka György

Futás, ég a ház!

és Csörgő Zsuzsa is. A délután további része majális jelleggel folytatódott: tűzoltó-bemutatót tartottak,

valamint kultúrműsor szórakoztatta a szépszámu közönséget.

und

Hűségérdemrendet kaptak

20 éves szolgálatáért: Vida Csaba, Csiba Barnabás, Bábits Lajos. **30 éves szolgálatáért:** Bíró Károly, Gróf Árpád, Brožek Miroslav, Brožek Iván, Fodor Imre, Soós Tibor, Nagy Imre, Darnai Zoltán. **40 éves szolgálatáért:** Darnai István, Gróf Irén, Barczy Rozália, Bodo Éva, Nagy Irén, Patasi Gáspár, Ing. Demján István. **50 éves szolgálatáért:** Bott Béla, Darnai András, id. Varga István, Nagy József, id. Bott András, Mészáros Árpád. **60 éves szolgálatáért:** Csörgő András. **Kitüntetés a példás tevékenységért:** Bott Szabolcs, Bodó Anton, Csóka György, Bott Csaba. **Kitüntetés érdemeikért:** Csörgő András, id. Varga István, Mészáros Árpád, Darnai Zoltán, Brožek Miroslav, Brožek Iván. **Kitüntetés a példás tűzoltónak:** id. Bott András, Darnai András, Bott Béla. **Rangemelések:** Fenes Iván – rangidős felügyelő; Demján István – felügyelői. **Rangemelés rangidős testületmesteri rangba:** Id. Bott András, id. Varga István, Darnai Tamás, Bott Szabolcs, Vida Csaba, Bott Béla, Bodó Anton, Csóka György, Bott Csaba, Darnai Flórián. **Törzsőrmesteri rang:** Tomčala Ladislav. **Főtörzsőrmester:** Lipkovics László.

Lóttak a rendőrnapon!

Bevetésen a kommandósok

Kék füstbombák és hatalmas fegyverropogás kíséretében tették ártalmatlanná a veszélyes bűnözőt a nagyszombati speciális alakulat tagjai július 19-én, pénteken a bósi parkban.

A történet szerencsére nem valós, csak a hagyományos rendőrnapi kapcsán tartottak bemutatót az egyes rendvédelmi csoportok. A bósi focipályát, majd a parkot több száz gyerek és érdeklődő vette birtokba. Elsőként a zsolnai és a dunaszerdahelyi kutyásrendőrök mutatkoztak be, majd őket a kommandósok követték. Kétségteljesen ez volt a nap egyik leglátványosabb és egyben a leghangosabb része is. Nagy figyelem kísérte a tűzoltókat, majd a lovasrendőröket is, akiket főként tö-

megek oszlatásra, illetve nehezen megközelíthető helyeken vetnek be. Valamennyi rendőrségi alakulat felvonultatta munkája során használt járműveit: hajókat, motorbiciklit, autókat. A Komplex Mentőszolgálat például két kutatómotorral érkezett, amit főként eltűnt személyek felkutatására használnak, egy katasztrófa-elhárításra alkalmas kisterherautóval, két terepjáróval, amivel az egységeik teljesítenek szolgálatot, egy speciális mentő- és bűvárhajóval, jet skivel és szállító kocsi. Culka János, a mentőszolgálat ügyvezetője lapunknak elmondta munkájuk egyik specifikus része az eltűnt személyek utáni kutatás. Egy nemrég történt sajnálatos esetet említ, ahol egy 11 éves kislány fulladt vízbe. A nyárra való tekintettel főleg arra figyelmeztet-

tetné a szülőket, hogy figyeljenek jobban a gyerekekre. Igyekezzenek csemetéjüket színes, és ne terepszínű ruhába öltöztetni, hiszen a zöld szín nehezíti a keresést. Ügyeljenek arra is, hogy kánikulában ne ugráljanak felhevült testtel a vízbe, ez ugyanis görcsöt, majd fulladást eredményezhet. Fontos, hogy eltűnés után ne a szülők próbáljanak a gyerek nyomára bukkani, hanem azonnal jelentsék a rendőrségnek. Ilyenkor ugyanis minden perc életmentő lehet. Culka felhívta a figyelmet az idősebb emberek fokozottabb védelmére is.

A rendőrnapi kapcsán beszélgetünk Both Péter rendőrpáncsnokkal is. Elmondta, látványosan megnőtt a szakma iránt érdeklődők száma, ami egyrészt a gazdasági válságnak, másrészt pedig annak is beledható, hogy valamelyest emelke-

A nagyszombati lovasrendőrök bemutatója

Tűzoltók akcióban: oltás után bontás

dett a kezdő rendőrök fizetése. Az egyes osztályok – egy kivétellel – most eléggé telítve vannak. „A vizsgálati részlegen van még szabad állás, ám jelentkező sajnos nincs. Ide ugyanis egy tavalyi belügyminisztériumi rendelet alapján csak szakképesített, Rendőrtisztviselői Főiskolával rendelkező szakembert vehetünk fel” – árulta el. No és a hölgyek sem lelkesedhetnek túlzottan, ők egy időre le is tehetnek az álmukról, hogy a közeljövőben rendőrök lesznek. A járási rendőrkapitányság ugyanis egyelőre nem tervezi, hogy a gyengébbik nem képviselői közül bárkit is felvegyen az állományába. Még a vizsgálati osztályra sem. A nap további részében vetélkedők, versenyek és maguk a rendőrök szórakoztatták a kilátogató gyerekeket.

A szerző felvételei

und

Ünnepelt a Csemadok

Zoltán Erika pillanatok alatt hangulatba hozta a közönséget

BŐS – A borongós idő ellenére több százan jöttek el vasárnap, június 28-án, a Csemadok Kulturális Ünnepélyre és Szövetkezeti Napra.

A millicentenáriumi emlékműnél lerótták kegyeletüket és elhelyezték koszorúikat a megjelentek: a bőszi önkormányzat nevében Fenes Iván, polgármester, Heizer Ferenc alpolgármester, Nagy Anikó, hivatalvezető, aki egyben a helyi alapszervezet elnöke is, Varga László, a Csemadok területi választmányának elnöke, az országos szervezet alelnöke Mézes Rudolf, a Csemadok Művelődési Intézet igazgatója, Huszár László, valamint a dunaszerdahelyi Jednota COOP alelnöke, Juhos József. A kulturális egyesület megalakulásának 60. évfordulója alkalmából a meghívottak fejét hajtottak a klub bejárata mellett elhelyezett

emléktáblánál is. Az ünnepség további része már az Amade Parkban zajlott, ahol gazdag és sokszínű program közül választhattak a kilátogatók. Elsőként Fenes Iván polgármester intézett néhány szót a jelenlévőkhöz. Beszédében utalt a nemzeti hovatartozás és a magyar kultúra ápolásának fontosságára, majd említést tett az utóbbi évtizedek, évek fontosabb politikai változásairól: a vasfüggöny két évtizeddel ezelőtti lehullásáról és Szlovákia öt évvel ezelőtti úniós csatlakozásáról. Beszédében fontosnak tartotta kihangsúlyozni a negatívum jelenségeket is, például azt a riasztó adatot, hogy a szlovákiai magyarok száma mostanra több mint ötvenezer fővel lecsökkent. „Meg kell tennünk azért mindent, hogy a nemzeti identitásunk megmaradjon, s hogy anyanyelvi oktatásban részesülhessenek gyerekeink, unokáink” – je-

lentette ki Fenes. Hatalmas ováció fogadta a magyarországi sztárvendéget, Zoltán Erikát, aki csaknem egyórás koncertet adott a közönségnek. Felhangzottak legismertebb slágerei, melyekkel annak idején, a 80-as évek végén robbant be a köz tudatba és a slágerlisták élére. Őt követték a fél éve Dunaszerdahelyen működő tánciskolájának apró növendékei, akiket az izgatott szülőknél és családtagokon kívül a nézők is kiadós tapsal jutalmaztak. Az egész napos rendezvény során bemutat-

kozott még a bőszi Aranykert és Tózi-ke néptáncsoportok, a Bőszi Tánc- és Tornastúdió, a környező községek néptáncosai, nagysikerű nótáénekesek: Dóka Zsuzsa, Kosári Judit és Bőszi Szabó László a Gipsy Virtuoso cigányzenekar kíséretével. Az esti órákban pedig hazai magyarországi sztárvendégek szereztek szórakoztató percek: az MC Hawer és Tekknő páros, valamint Ihos József. Végül a Goldies zenekar adott elő retro és latin-amerikai zenés mű-

A megjelentek elhelyezték koszorúikat a millicentenáriumi emlékműnél

A szerző felvételei

Verses műsor az óvodában

Szinte már hagyománnyá vált az óvodák életében, hogy a jelentősebb ünnepeket verses-zenés műsor keretén belül teszik emlékeztetéssel a szülők és az óvoda aprajagja örömére.

A Temető Utcai Magyar Óvodában sincs ez másképp. Csakhogy az idei „anyák napja” kicsit különbözött az előzőektől. Az óvoda mellett működő roppant szorgalmas szülői munkaközösség és az önkormányzat összefogásából „ünnepi ruhába öltöztek” az óvoda ódon falai és termei is. Ebben a csodálatosan felújított környezetben (mesés függönyök,

szőnyegek, vidám színekre festett falak) a boldogságtól sugárzó emberpalánták „Örömnépe ez a nap...” című gyermekdala hatványozottan igaznak tűnt. A gyermeknapot viszont egy „kalózhajó” ünnepeltük. Bár ez a hajó nem úszik a vízben, az első azok közül az udvari játékok közül, mely az óvoda csodálatos zöld környezetét ékesíti. Sok-sok jószándékú óvodabarát adakozásából vált valóra, ezúton is köszönet érte! Kivitelezése Patasi Mátyas asztalosmester ötletességét dicséri. Reményeink szerint ezt újabb udvari felszerelés követi majd, bízza abban, hogy még sok éven át fog örömet és

jó szolgálatot tenni kisgazdáinak: a gyerekeknek. Bár a naptárak nem jelzik piros betűvel – az öröm színével – 2009. április 28-át, a Temető utcai óvodások számára ez a nap mégis ünnep volt. Író-olvasó találkozóra került sor Fellingier Károllyal, Mátyusföldön élő költővel. Karsci bácsi – ahogy ő mutatta be magát a gyerekeknek humoros, nyílt szívű, kellemes mezőgazdászember, aki ráadásul saját bevallása szerint emberemlékezet óta vérbeli „fradi” drukker is. (Ezt zöld-fehér pólója igazolta.) „Szelkergető, kerek köpeny” című kötetében található versei az egyszerűséget, a gyermeki tisztalelkű-

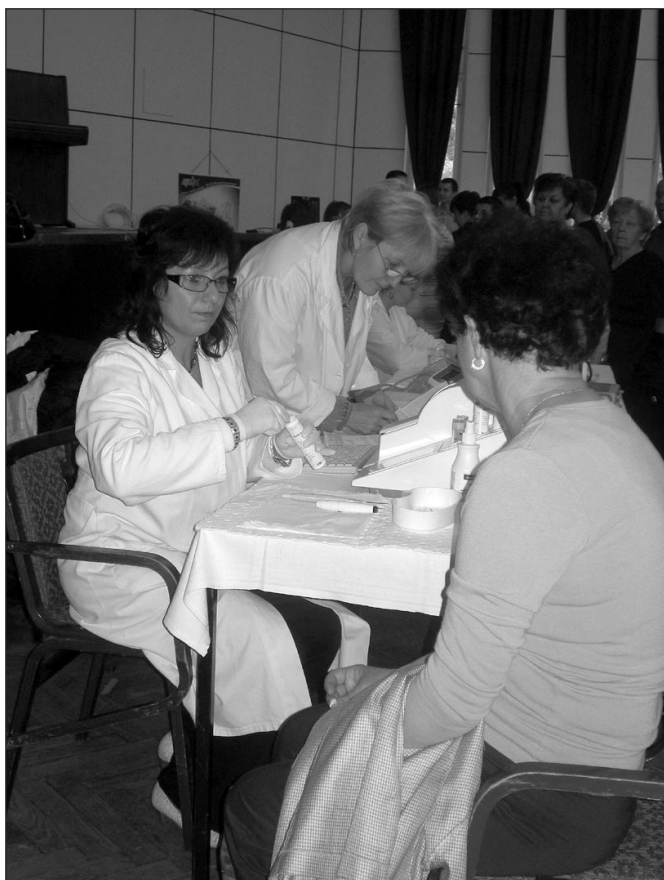
séget tükrözik. Az éltető természetéről, napról, a virágokról, az állatokról, a szülőföldre való kötődésről és az emberi gyarlóságokról szólnak, de megtanulhatjuk belőle azt is, mi az az „uprepúpos”. Közvetlensége révén egyenes út vezetett a kicsik szívéhez, akik pillanatok alatt megszerették és befogadták őt, s bátran szerepeltek. A számunkra legkedvesebb verseiből válogattunk össze egy csokorra való. Ő mindezt nagy megelégedettséggel és végtelem alázattal hallgatta végig. Viszonylag dedikált verseskötetéből ajánlékozott néhányat az óvodának.

Húsvéth Veronika

Fontos a megelőzés

Nagy érdeklődés mellett zajlott az úgynevezett egészségnap, amit június 23-án tartottak a művelődési ház nagytermében.

Főszervezőként a Dóvera egészségügyi biztosító kínált kedvezményeket klienseinek, valamint az egészségügyi ellátás lehetőségeiről tájékoztatta a jelenlévőket. Több gyógyszerközzel foglalkozó cég tartott bemutatót, például a Bemer, akik mágnes- és fényterápiás módszerükkel ismertették meg. Bokros Rozália, bősi Bemer szaktanácsadó lapunknak elmondta, terápiás metódusukkal fokozni lehet a vérkeringést, javítani az immunrendszer működését, az idegsejtek vezetőképességét. Ezzel aktiválható a szervezet öngyógyító mechanizmusait, így látványosan felgyorsul a betegségből való felépülés. A csodakészüléket egyébként igény szerint kölcsönözhetik is a páciensek. A dunaszerdahelyi székhellyel rendelkező Regionális Közegészségügyi Hivatal munkatársai pedig ingyenes vércukor-, és koleszterinszint-, BMI testtömegindex- és vérnyomásmérést végeztek. Sokan, főleg az idősebb korosztályból igényelték a prevenciós vizsgálatot. A dohányosok pedig meggyőződhetnek arról,

Sokan vettek részt az ingyenes szűrővizsgálaton

A szerző felvétele

und

mennyi széndioxidot tartalmaz a légzésük során kifújott levegő. MUDr. Tóth Zoltán, a bősi BALNEO-MED rehabilitációs és relaxációs központ fizioterapeuta a helyi alapiskolás gyerekek hátgerincét vizsgálta meg a helyszínen. Mint mondta, nagyon gyakori az iskoláskorúak körében a hátgerincferdülés vagy a helytelen testtartás. Megdöbbentő, hogy a megvizsgált harminc tanuló közül minden második érintett volt a betegségben. Őket egy következő vizsgálatra hívta vissza rendelőjébe. Bemutatott nekünk egy úgynevezett dinamikus ülésű széket, aminek az ülőrésztét instabil felülettel látták el. Ez kényszeríti a felsőtest izomzatát a helyes ülőpóz felvételére. De ugyanezt a célt szolgálja a sokak által ismert medicinlabda is. A szakember elmondta, elsősorban a megelőzésre kell nagy hangsúlyt fektetni. A szülőknek oda kell figyelniük csemetéik mozgására. Ha valamilyen rendellenességet tapasztalnak, forduljanak szakemberhez. A korai stádiumban felfedezett betegség ugyanis teljes egészében gyógyítható gyógytornával, esetleg más terápiás eszközökkel, mint az elektroterápia vagy a masszázs.

Az anyanyelv ünnepe volt

Június 5-én immár 10. alkalommal került megrendezésre a bősi kultúrházban az Amade László Anyanyelvi Vetélkedő. Hagyományosan több iskola 5-9. osztályos tanulóit hívta meg erre a versenyre a Csemadok bősi alapszervezete. A jubileumi évben a nyékvárkonyi, pozsonyeperjesi és a bősi Amadé László Alapiskola tanulói versengtek.

A vetélkedő szóbeli feladatai a nyelvhelyesség, a játékos szóképzés, a nyelvi játék, szólások és szóláshasonlatok témakörét ölelték fel, míg az írásbeli feladatok a szlovákiai magyarság nyelvhasználatára, illetve a helyesírás egy-egy problémájára vonatkoztak. A háromtagú csapatok nagy lelkesedéssel érkeztek és jó kedvvel távoztak. Az első kategóriában a bősiek nyerték el a kupát. A nyertes csapat tagjai: Csörgő Emese, Nagy Rebeka, Kún Fruzsina. Felkészítőik Fikész Katalin, valamint Horváth Renáta voltak. A

„nagyok” közül az eperjesiek vitték el a pálmát, felkészítőjük Varga Denisza joggal lehet büszke tanítványaira. A „nagyok” nyertes csapatának tagjai: Czinege Ildikó, Hipik Anna, Petrovics Dóra. A vetélkedő feladatait Haluska Viola, a somorjai

Madách Gimnázium tanára dolgozta ki. Ő volt a zsűri elnöke is, rajta kívül Csörgő Árpád állatorvos, illetve György Mária tanító néni voltak az értékelő bizottság tagjai, mindketten a Csemadok alapszervezetének képviselőit. Minden részt-

vevő azzal búcsúzott, hogy jövőre újra itt találkoznak, hogy újabb kellemes napot töltsenek el az anyanyelv jegyében. A legfontosabb üzenete ennek a versenynek az, hogy anyanyelvünket ápolni, szeretni a legszentebb kötelesség. Az volt egykor, az ma is. Ezért indult ez a vetélkedő tíz esztendeje, hogy köszönetet mondjon anyanyelvünknek, ahogy Török Elemér írta:

*„...anyanyelvem,
te édes-keserű,
szépen zengő
arany hegedű,
anyánk ajkán
drága ének:
köszönet
mindenért néked!”*

Legyen még sokáig főhajtás és tisztelgés ez a vetélkedő „felnevelő nyelv-édesanyánk” előtt, s igazi önfelédelt szórakozást jelentő találkozója több magyar tanítási nyelvű iskolának. Haluska Viola

Jobbról a győztes bősiek: Csörgő Emese, Nagy Rebeka és Kún Fruzsina

Dübörögtek a motorok

Hatalmas érdeklődés mellett zajlott a 7. motorostalálkozó május 22-24. között az Amade parkban.

A rendezők elmondása szerint idén csúcsot döntöttek, hiszen a tavalyihoz képest jóval többen, becslések szerint több mint 3000-en látogattak ki a fesztiválra, ebből körülbelül 500-600 volt a motoros. Sokan jöttek külföldről is, Magyarországról, Csehországból, sőt még Németországból is. Aki jegyet váltott, már pénteken részt vehetett Deák Bill Gyula kétórás, felejthetetlen koncertjén. A szombati műsor kétségkívül leglátványosabb része a már hagyományosnak számító motoros-felvonulás volt, melynek során több száz motorcsoda dübörgött végig a nyékvárkony-dunaszerdahely-karcsa-dercsika-bősi útszakaszon. A

felvonulás miatt pihenőre kényszerült autótulajdonosok zöme türelmesen, járművét félreállítva várta meg, míg elvonulnak az acélsodák. Idén kuriózumként egy kisrepülő is kísérte utjukat, hogy madártávlatból is megörökítse az eseményt. Késő délután kezdődtek az attrakciók, majd pedig kulturális és szórakoztató programok amatőr zenekarok fellépésével, kolbászévő versennyel. Este pedig többek között Monika Agreby cseh énekesnő és a magyarországi rockbanda, az Ossian zenéjére tombolhatott a közönség. A Mladá Boleslav-I Monika vonzó megjelenésén kívül nem csak azért volt érdekes színpont, mert az Elán je Elán elnevezésű énekversenyt döntőse volt, hanem mert csallóközi gyökerei is vannak, édesapja ugyanis nagymegyeri származású. und

Több ezren látogattak ki a szabadidőparkba

A szerző felvétele

Lesz körforgalom

Csörgő Árpád doktor először debütált képviselőként

A szerző felvétele

Fenes Iván polgármester az április 24-i testületi ülésen beszámolt arról, hogy körforgalom építését tervezik a templom melletti útkereszteződésben.

Méretei és formája szerint ugyanolyan lenne, mint a somorjai. Az önkormányzat a tervdokumentáció elkészítésének költségeit fedezné saját költségvetéséből, a körforgalom megépítésének kiadásait pedig Nagyszombat megyétől igényli majd a község. Előzetesen jóváhagyták Bős és a magyarországi Li-

pót községek tavaly december elején benyújtott EU-s előprojektjét egy közös vízi összeköttetés, turistakomp kialakítására. A két önkormányzatnak fél éve van, hogy kidolgozzák a komplett tervdokumentációt, 2010-től pedig elkezdődhetne a beruházás realizálása.

Május 22-én ülésezett újra a helyi képviselő-testület. A megnyitó után új képviselő tette le hivatali esküjét Dr. Csörgő Árpád személyében. Az egyik önkormányzati tag, Dr. Szekács Renáta ugyanis lemondott mandátumáról, így a törvény értel-

mében az a jelölt lép a helyére, aki a 2006-os helyhatósági választáson a sorrend a legtöbb szavazatot szerezte. A beiktatási ceremónia után Fenes Iván polgármester bejelentette, hogy a tűzoltószertár felújítására benyújtott EU-s pályázatuk sikeres lett, így valamivel több mint 265 ezer eurót nyertek erre a célra. A tervek szerint a munkálatok legkésőbb jövő tavaszig megkezdődhetnek. Korszerűsítik és bővítik is a több mint egy évszázados hagománnyokkal rendelkező helyi tűzoltók székházát és szertárát.

A június 18-i pléniumon Fenes Iván polgármester számolt be arról, hogy a Nagyszombat megyei önkormányzat egy krízisalap létrehozása mellett döntött. Ezzel azoknak a községeknek segítenének a jövőben, akik valamilyen természeti csapás (jégeső, árvíz) miatt károkat szenvedtek. Így szükség esetén azonnal támogatni tudnák a sújtott területek önkormányzatait. A válság-alapba a települések fizetik be évente a lakosonkénti 0,50 eurót. Bős is csatlakozott ehhez a kezdeményezéshez. A plénum további részében az újabb EU-s pénzforrásokra kiírt pályázatok önrészt hagyták jóvá, így újabb pályázatot nyújtanak be az óvoda, a szlovák alapiskola és az egészségügyi központ felújítására. Az ülés végén a vasárnapi Csevadok parki ünnepség előkészületeiről szóltak. und

Krónika

Újszülöttek

Lukácsóvá Kiara Mirella március 17.; Kevická Dominika április 2.; Darnay Ármín április 11.; Csiba Zsófia április 28.; Kucsera Máté április 27.; Laczó Patrik április 30.; Kováčová Viktória május 3.; Sebők Gábor június 1.

Elhaláloztak

Bernáth Ladislav április 5.; Bagárióvá Juliana április 13.; Vízváry Ignác április 15.; Petró Pavel április 17.; Csóková Alžbeta április 20.; Jandurová Irena április 27.; Fenesová Katarína április 28.; Nagy Július május 3.; Csicsaiová Jaroslava május 6.; Fekete Ladislav május 25.; Feketeová Magdaléna június 3.

Esküvők

Nemšek Tomáš – Bürgöndiová Erika március 28.; Hölgye Attila – Bodová Tünde április 18.; Vajas Jozef – Soósová Katarína április 25.; Mikuš Attila – Brezovszká Katarína május 9.; Szabó Tibor – Kozmerová Katarína június 20.

Elérhetőségek:

web: www.gabcikovo.sk
e-mail: gabcikovo@nextra.sk
Tel.: 031/559 41 01

Jeriga Angelika a tavasz minden viadalán tarolt!

Valóságos éremgyűjtő hadjáratot abszolvtak a bōsi Oyama Dojo Kyokushin Karateklub versenyzői az utóbbi másfél hónapban Baján, Sopronban és Győrújbaráton, hogy aztán május végén, a község szlovák alapiskolájának tornatermében megrendezett saját versenyükön, az erős mezőnyű Slovakián Open nemzetközi karkushin karateviadalon is igazolják, a korábbi határtalan sikereik (melyeket röviden az alábbiakban is felidézünk) nem a véletlen számlájára írhatók.

BAJA – Három aranyat és két ezüstérmet nyertek a bōsi Oyama Dojo Kyokushin Karateklub versenyzői az elmúlt hétvégén Baján immár második alkalommal megrendezett karatefesztiválon. A csallóközi karatekák remekül helytálltak a magyarországi, szlovákiai, ausztriai és lengyelországi versenyzők alkotta erős mezőnyben. Különösen érvényes ez a bōsi klub junior korosztályú kiválóságára, Jeriga Angelikára, aki mindössze 54 kilósan a felnőtt nők nyílt, vagyis súlycsoport nélküli kategóriájában szerezte meg szuverén módon a végső győzelmet. Valójában nem is hiányzott a saját, vagyis a junior lányok mezőnyéből, hiszen ott meg testvérhúga, Natália küzdötte föl magát biztosan a dobogó legfelső fokára. A bōsiek bajai éremgyűjteményét az ifjúsági fiúk kategóriájában Pék Ádám egy további arannyal, a junior fiúk versenyében Horváth Balázs, illetve a serdülők között Csiba Roland pedig egy-egy ezüsttel egészítette ki. Mi-

Jeriga Angelika köríves fejrúgásai rendszerint megoldhatatlan helyzet elé állítják ellenfeleit...

ként Darnay Barnabástól, a bōsiek 2. danos mesterétől megtudtuk, hogy a klub versenyzői az egyéb, emberpróbáló kihívásokat is nagyon szeretik. Az elmúlt hétvégén a magyarországi Sárváron például egy 12 órás távfutó versenyt rendeztek s ezen a bōsi klub tagja, Szakál László is részt vett. Másnap pedig a csapat egy további tagja, Heizer Zoltán sikeresen teljesítette a komáromi Csárda-túra kerékpárverseny 58 kilométeres távját.

SOPRON – Nyolc versenyzővel vett részt a bōsi Oyama Dojo Kyokushin Karateklub május 2-án Sopronban a meghívásos gyermek,

serdülő, ifjúsági és felnőtt karategálán és a knock down rendszerű, vagyis teljes körű küzdelemben mind a nyolcan dobogós helyezést értek el. A győzelmi dobogó legfelső fokára állhatott fel a férfiak könnyűsúlyú versenyében Vass Béla, illetve a nők súlycsoport nélküli küzdelemben Jeriga Angelika, aki ráadásul a verseny különdíját is elnyerte. A serdülők között egyaránt ezüstérmes lett a könnyűsúlyú Csiba Roland és a nehézsúlyú Katona Tibor, az ifjúságiak mezőnyében Pék Ádám, a férfiak között Godó Tibor (könnyűsúly) és Pavlovics Péter (középsúly). S végül bronzérmes jutott a felnőtt nők viadalában a bōsi győztes testvérhúgának, Jeriga Natáliának. A Jeriga nővérek sikerének értékét egyébként az is növeli, hogy bár a felnőttek (ráadásul nyílt, vagyis súlycsoport nélküli) mezőnyében indultak, valójában még mindketten junior korosztályúak.

GYŐRÚJBARÁT – Külföldön legutóbb ebben a közeli városban rendezett Shinju Kai Kupa nemzetközi kyokushin karateviadalon gyarapították sikereiket a bōsiek. Négy ország, nevezetesen Szlovákia, Ausztria, Görögország és Magyarország mintegy 250 versenyzőjének konkurenciájában összesen 9 érmes helyezést gyűjtöttek be. A

legfényesebb érem a felnőtt nők B kategóriájában Jeriga Angelika, a junior lányok között testvérhúga, Jeriga Natália, a serdülő fiúk középsúlyú mezőnyében Katona Tibor nyakába került. A dobogó második fokára állhatott fel a felnőttek B kategóriájában Vass Béla és a serdülő fiúk küzdelme után Csiba Roland. S egyaránt bronzérmesnek örülhetett a felnőtt nők B kategóriájában Kovács Viktória, a férfiak ugyanilyen mezőnyében Pavlovics Péter, a junior fiúk között Horváth Balázs és az első gyermekkategóriában Fekete Vanessa.

BŰS – Az összesen 76 résztvővel lebonyolított saját versenyükön nagyon erős konkorenciát jelentettek számukra elsősorban a magyarországi klubok (a budapesti Samurai Dojo, Shin Dojo, Stabilitás és a Seiken, a győri Ókami Dojo 8 érmes helyezés, Tora Dojo, Takuan és persze a Dózsa, a székesfehérvári Pagoda Se, valamint a dunakeszi klub) remek versenyzői, ám Jeriga Angelikáék a hazai küzdőtérre is kitétek magukért a 8 érmes helyezésükkel, amihez csallóközi részről egy-egy balonyi ezüst és bronz, s egy tallói ezüstérmes is társult.

A Slovakián Open győztesei (és csallóközi helyezettei) az egyes kategóriákban és súlycsoportokban. Gyermek kategória II, nehézsúly: Böcskei Máttyás (Győri Dózsa), könnyűsúly: Tatárek Áron (Shin Dojo), lányok: Fazekas Éva (Győri Dózsa). Gyermek kategória III, könnyűsúly: Mészáros N. (Győri Dózsa), nehézsúly: Horvát Donát (Takuan), 3. Horváth Krisztián (Balony), lányok: Molnár Krisztina (Samurai), 2. Mészáros Diana, 3. Fekete Vanessa (mindkettő Bős). Serdülők, könnyűsúly: Szűcs Zoltán (Ókami), nehézsúly: Katona Tibor (Bős), lányok: Demjén Dalma (Samurai), 2. Horváth Barbara (Balony). Ifjúságiak, könnyűsúly: Kohut Attila (Pagoda), nehézsúly: Major Sándor (Takuan), 2. Pék Ádám (Bős), 3. Bóda Bálint (Tallós). Juniorok, -70 kg: Járfás Kristóf (Ókami), +70 kg: Horváth Balázs (Bős), 3. Matlák Zsolt (Bős), lányok: Jeriga Natália (Bős). Felnőttek, -80 kg: Gál László (Pagoda), +80 kg: Tóth Attila (Seiken), nők: Jeriga Angelika (Bős).

Darnay Barnabás 2. danos mester, klubelnök a május 24-ei bōsi Slovakián Open négy hazai aranyérmesével

Heizer Zoltán felvételei

bejő

Csallóközi Nagydíj felsőfokon

A csapatversenyben elsőséget produkált bősiek Növényi Norbert társaságban pózolnak a fotós kamerája előtt

A klub archívumából

Június 13-án immár huszonhetedik alkalommal zajlott a birkózók Csallóközi Nagydíjra keresztelt dél-szlovákiai erőpróbája, mely az utóbbi három évben szünetelt. A hagyományt a fiatalabbik, azaz az ambiciózus Bósi Birkózó- és Sportklub élesztette újjá a Bósi Községi Hivatal, a dunaszerdahelyi Jostav Kft. és további támogatók segítségével köszönhetően.

„Csehország, Horvátország, Magyarország, Szlovénia, Szlovákia és Románia húsz klubjának százharmincöt versenyzője négy kategóriában kötöttfogásban mérte össze tudását az új dunaszerdahelyi sportcsarnokban. Eredetileg ugyan több indulóra számítottunk, ám a magyaroknál és a cseheknel válogató versenyeket rendeztek, ami nagyban befolyásolta a részvételt” – tájékoztatott a megmérettetést szervező klub elnöke, Meton Krisztián. A Duna-partiak tizenkilenc versenyzőt neveztek, közülük öten elsőséget produkáltak. „Elsősorban

Rákóczi János diadala érdemel említést, aki betegség miatt a rendezvényt megelőző napokban antibiotikumos kezelést abszolvált, kihagyta a tréningeket. Benko Igor is teljesítette az elvárásokat. A kezdők között Rohály József újfent brilirozott, a kadettek mezőnyében Kovács Attila ismét bizonyította, honi viszonylatban nincs méltó vetélytársa. Ebben a korosztályban Pavol Roháček második helye remélhetőleg visszaadta versenyzőnknek az utóbbi időszak sikertelensége hatására ellillant önbizalmát. A többiek közül többre, jobbra számítottunk. Ez a megállapítás hatványozottan érvényes Fernyák Attilára, aki nem azt nyújtja, amire tehetsége egyébként feljogosítja. Heizer Eriknek, aki hosszabbításban veszítette el a többszörös magyar diákolimpiai bajnok elleni összecsapását, ezúttal ezüstérem jutott. Három versenyzőnk, nevezetesen a kezdő Eke Péter (50 kg), a fiatalabb diákoknál Tóth Ádám (+73 kg) és a kadett Kozmér Péter (54 kg) a ne-

gyedik helyen zárta a megmérettetést” – értékelte a házigazdák képviselőinek a helytállását a bósi tisztségviselő. Tőle arról is értesültünk, hogy Wiedermann Károly már a második mérkőzésén komoly sérülést szenvedett, ennek ellenére hőiesen kitartott, a dobogó legalsó fokára került.

Csapatversenyben 82 ponttal a bősiek végeztek az élen, a díjátadásnál a sztárvendég, a magyarok olimpiai bajnoka, Növényi Norbert közreműködött. A figyelmes vendéglátók a legapróbb részletekre is odafigyeltek. Csupán egy pozitívum a sok közül: a három szőnyegen vetélkedő birkózók párharcait FILA-licenccsel rendelkező magyarországi bírók irányították. „A viadalt követő napon a Magyar Birkózószövetség képviselője telefonon méltatta viadalunk színvonalát, a profi szintű bíráskodást, a szervezést. Az utánpótlás korosztály erőpróbája nemzetközi versenyhez méltó környezetben zajlott. Ehhez nagyban hozzájárult a rendezvény

arculatát formáló dunaszerdahelyi székhelyű reklámügynökség, a Club Media munkája is. A hagyomány kötelez. Támogatóinkkal együtt el-tökéltük, jövőre folytatjuk a sorozatot. Ha lehet, még színvonalasabb erőpróbát rendezünk” – fogadkozott a győztes Duna-partiak vezető tisztségviselője, aki egykor versenyzőként a legszorgosabb éremgyűjtők közé tartozott a Csallóközi Nagydíjon. Ágh István

Bósi dobogósok

Kezdők – 30 kg: 3. Wiedermann Károly; 33 kg: 2. Heizer Erik; 44 kg: 1. Rohály József. Fiatalabb diákok – 29 kg: 3. Szelle Gábor; 33 kg: 62 kg: 3. Hegedűs Bence; 73 kg: 1. Benko Igor; +73 kg: 3. Koczó Gergely. Idősebb diákok – 50 kg: 1. Rákóczi János; 53 kg: 1. Medei Dávid; +88 kg: 3. Fekete Denis. Kadettek – 42 kg: 1. Kovács Attila; 54 kg: 3. Ollé Mátyás; 59 kg: 2. Pavol Roháček, 3. Fernyák Attila.

Három edző, felemás sorozat

Az egykor a II. ligában vitézkedő bősí futballcsapat már néhány esztendeje a nyugat-szlovákiai mezőny legfelsőbb osztályának, azaz a harmadik liga állandó szereplője. Általában az élholyhoz tartoznak a Duna-partiak, akik azonban a minap befejeződött 2008/2009-es bajnoki évfolyam nyitányát követően szereplésükkel, eredményeikkel elkeserítettek lelkes és igényes szurkolótáborukat.

Az idénynyitón Dolné Vesteniceben aratott 1:0-s győzelmét követően ugyanis párját ritkító kudarcsorozatot produkált a Bíró Sándor edző vezette legénység, mely a hetedik forduló után négy ponttal és 1:11-es gólkülönbséggel a tabella 15. lépcsőfokán szerénykedett. Ekkor nagy horderejű változások történtek az együttes háza táján. A vezetőség új összetételben, Puskás Imre elnök irányításával kezdte el a javuláshoz vezető manővereket. A kollektíva irányításával a rutinos Meszlényi Tibort bízta meg, a játékoskeretben is növelte a versenyhelyezet. A változás első megnyilvánulásaként a 8. fordulóban, újfent idegenben, a máriatölgyesi farkó elleni meccsen zsákmányoltak három pontot a kék-fehérek, akik a folytatásban zsinórban hét összecsapáson őrizték meg veretlenségüket. „Akár dobogós helyen is telelhetünk volna, ám az őszi zárófordulóban, ismét hazai pályán, vereséggel zártunk. Nem bosszankodtunk, a tények ismeretében elégedettek voltunk a produktummal, hiszen az alsóházból kapaszkodtunk fel a legjobbak közé. Következett egy sikeres téli felkészülés, mely még Meszlényi Tibor felügyeletével zajlott. A holt idényben meg erősödöttünk, újabb neves futballistákat igazoltunk. Olyanokat, akik az elmúlt időszakban felsőbb osztályban játszottak. A visszavágó sorozat elején, ha nehéz szívvel is, ám elköszöntünk Meszlényi Tibortól, aki egykori állomáshelyére, az I. ligás vágsellyeiekhez szerződött. Nem akartunk akadályt gördíteni a szakember boldogulásának útjába. Helyébe Rostislav Prokopot szembeltűt ki” – elevenítette fel a nagy nekibuzdulás időszakát, valamint az újabb edzőcsere hátterét a klubelnök, aki azt is elmondta, hogy a ta-

Nagy csatát és hazai győzelmet hozott a Somorja (kék mezben) elleni tavaszi járási rangadó Fogas Ferenc felvétele

vaszi rajtot megelőzően eltökélték, az első öt között szeretnének célba érni. Az elvárásokat maradéktalanul teljesítették, ugyanis 50 ponttal (30 15 5 10 53:38) az ötödik helyet szerezték meg. „A legkiábrándított teljesítményt a myjavaiai otthonában produkáltuk, 1:6-os vereségünk hidegzuhanyként hatott a tavaszi melegen. Szerencsére már a következő mérkőzésünkön, hazai környezetben kiköszörültük a csorbát: hat-szor találtunk be a Led. Rovne kapujába (6:0). Edzőnk, Rostislav Prokop általában megtalálta a legmegfelelőbb taktikát, a legjobb összeállítást. Volt mersze a fiatal hazai tehetségeket is csatába küldeni. A tizenkilenc esztendő Vass a kezdőcsapatban eresztett gyökeret. Trénerünk nem teketóriázott, cserepadra ültette azokat is, akikre eredetileg erősítésként számítottunk. Mert bizony olyanok is akadtak a keretben, akik nem úgy telje-

sítettek, ahogy azt joggal elvártuk tőlük” – folytatta értékelését a klubelnök. A kérdésre, vajon kikre célzott, némi habozás után a következőket válaszolta: „Mindenképpen többet vártunk Medgyes Józseftől és Buka Páltól. Šnegoň is nehezebben lendült játékbá, ám miután akklimatizálódott, hasznos tagjává vált a kollektívának, melynek vezéregyénisége a Miroslav Kriss volt. Az ő példája is igazolja, hogy éltesebben korábban is kiválóan teljesíthet a játékos. Kriss egyben tizenhárom találattal házi gólkirályunk volt. Csöle József jól irányította védelmünket. Ugyancsak elégedettek voltunk Vlado Milan, Liskay és Izsmán helytállásával” – vette górcső alá a csapattagokat Puskás Imre, aki azt is közreadta, hogy soron következő bajnoki évfolyamra való felkészülés Rostislav Prokop vezetésével július első napján kezdődik. „Az első előkészületi meccset a DAC-fa-

kóval július 4-én játszunk, négy nappal később a Slovan B következik a sorban. A bősí búcsú napján, július 19-én vonzó ellenfelet, a II. ligába jutott érsekújváriakat látunk vendégül. Szeretnénk néhány posztot erősíteni. Reméljük továbbra is számíthatunk fő szponzorunk, a Bősí Önkormányzat, valamint a Gazda Slovakia Kft. támogatására. Ezúton is szeretnénk köszönetet mondani Fenes Iván polgármesternek, Heizer Ferenc alpolgármesternek, Kováts Gyulának és Kovács Barnabásnak, valamint további szponzorainknak azért az anyagi és erkölcsi segítségért, mely nélkül aligha produkálhattunk volna olyan eredményeket, melyek révén a legjobbak közé kerültünk az értékelt időszakban. Ugyancsak dicséret illeti szurkolóinkat, akik jóban, rosszban kitartottak mellettünk” – zárta idény végi összegzését a tisztviselő. Ágh István